EDIȚIE SPECIALA

ANUL I. — No. 5. | 2 LEI EXEMPLARUL | MIERCURI 31 IANUARIE 1923

REDACTIA ŞI ADMINISTRATIA
BULEV. ELISABETA 5
(Palatul Eforiei)
BUCUREŞTI

ANUNCIURI ŞI RECLAME
se primesc la ad-traţia ziarului

CUVÂNTUL STUDENŢESC

ORGANUL·STUDENŢIMEI·ROMÂNE
DIN INTREAGA ŢARĂ

PREŢUL:
2 lei numărul în ţară.
3 lei „ „ streinătate

ABONAMENTE
Pe 12 luni . . . . 100 lei
„ 6 „ . . . . 60 „
„ 3 „ . . . . 30 „
Pentru preoţi, profesori, învăţători, studenţi şi ofiţeri 70, 40, 25.

Români, treziţi-vă!

Jidanii ne-au declarat lupta pe faţă.

Nu le-a mai ajuns nici specula murdară cu care ne sgrumă, nici insultele presei lor înveninate, nici orice alte provocaţii mărunte, ci au pornit cu impertinenţa caracteristică RASEI lui Iuda, la ultimul asalt.

Au voit să pălmuiască mîndria şi conştiinţa naţională a poporului care le dă găzduire şi au pregatit lovitura împotriva studenţimei universitare române care întrupeaza aceasta mândrie şi conştiinţa a neamului.

Lovitura ingrată şi laşă, a fost premeditată şi pusa la cale în noaptea de 29 Ianuarie, intr'o consfatuire secreta, ţinuta intr'o casa depe calea Griviţei, aproape de cimitirul St. Vineri.

Agresiunea a fost tradusă în fapt chiar a doua zi.

Constituiţi în bandă, cu câţiva apaşi plătiţi, înarmaţi cu bastoane, boxuri şi revolvere, o ceată de peste 150 de studenţi jidovi, au dat asalt Universităţii din Bucureşti, eri, 30 Ianuarie, orele 8 jum. dimineaţa şi au maltratat pe cei 25--30 studenţi români, cari se aflau la acea oră pe sălile de cursuri.

Fără a enumăra pe cei mai mulţi sau mai puţin greu răniţi, studenţii jidovi au ciopârţit cu 7 răni, faţa studentului Lungulescu Aurel, şi în pornirea de ură confesională de care erau animaţi, au desemnat pe fruntea lui, cu cuţitul, semnul crucii.

Secretarul general al Instrucţiei, care a încercat să-i oprească, a fost huiduit.

Procurorul general de Ilfov şi directorul „Universului" au văzut victima.

După această infamie, nemernicii, credincioşi devizei „dă şi fugi şi ţipă tot tu" au cerut închiderea prăvăliilor jidoveşti, şi producând o panică enormă în centrul capitalei, au chemat pe coreligionarii lor să scape pe studenţii jidovi de „masacru".

Indrăsneala lor, a întrecut orice închipuire.

Ziua de eri rămâne o ruşine naţională.

Ea trebue să fie ultimul termen, al răbdării noastre şi semnalul luptei pentru strivirea şarpelui jidovesc.

Români, treziţi-vă! E ceasul suprem.

JIDOVII NE-AU DECLARAT RĂSBOI

Cele întâmplate eri la Universitate

Eri s'au înregistrat la Universitate turburări cu caracter violent, provocate de studenții evrei, care voiau prin surprindere și cu forța să pună stăpânire pe localul Universității din București.

Planul de luptă fusese elaborat într'o ședință secretă ținută cu o zi înainte. Pentru singura lui îndeplinire, se afirmă de martorii oculari, că între studenții evrei erau și câteva tipuri echivoce, bine înarmate, care le susținea avântul.

Atacul

Intr'adevăr, eri, la orele 8 jum., dim., când prea puțini studenți se găseau la Universitate, un număr de peste 150 de studenți jidani, au pătruns în Universitate, cu aere provocătoare. Cei 25—30 studenți români, pașnici și dezarmați, cari se aflau pe săli au fost bătuți crunt. Nici secretarul general și nici Prorectorul nu au putut opri furia răzbunătoare a jidovilor.

Intre timp, venind și alți studenți români, studenții jidovi au început să se retragă. Câțiva s'au suit într'un automobil și mergând dela un negustor jidan la altul, le-a cerut să vină la Universitate unde au început progromuri

O panică imensă a cuprins populația jidovească. Prăvăliile jidovești s'au închis.

Ancheta

Ancheta procurorului continuă. Autoritățile și-au format însă convingerea întemeiată pe probe sigure, că ataeul a fost premeditat și provocat de studenții jidovi.

Manifestațiile dela Institutul de Chimie și dela școala de Politechnică

După aplanarea conflictului dela Universitate, studendenții creștini, de data aceasta în număr mare, s'au îndreptat către institutul de chimie din Splaiul Magheru, pentru a scoate pe jidovi dela cursuri. Aci însă, cursul d-lui prof. Longinescu, se ținea fără ei.

In număr tot mai mare, studenții creștini au trecut pe la Școala de Arhitectură din str. Sf. Ionică, unde au obținut prin tratative cu directorul școalei, excluderea evreilor.

Manifestație dela Politechnică

In acelaș timp, la școala politehnică se proceda la fel, la îndepărtarea evreilor dela cursuri. Lucrurile s'au petrecut în liniște.

A mai avut loc la orele 11 dim. o manifestație de simpatie la „Universul" pentru atitudinea demnă și obiectivă ce a avut față cu mișcarea studențească.

Directorul „Universului" a văzut pe victima sălbătecilor jidovești, studentul Lungulescu, care are fața schimonosită de răni.

Adunarea dela Cantina Mediciniștilor

Un număr considerabil de studenți au luat parte la Adunarea studenților în Drept, care a avut lo ceri la orele 2 la cantina mediciniștilor.

S'a veștejit acțiunea de provocare a studenților jidovi și s'a decretat că lupta a intrat în faza ei acută. *Pentru noi nu mai e posibilitate de retragere. Lupta trebue dusă până la triumful complet. Acum onoarea noastră o cere.*

Manifestațiile dela Universitate

După votreaa unei moțiuni, studenții în masse compacte s'au dus în fața universității și în aclamațiile unui public enorm, au ars gazetele jidovite „Lupta" și „Adevărul", care au denaturat în chipul cel mai sfruntat adevărul faptelor, în dorința lor de a provoca agitații. Indignarea tuturor împotriva acestor mizerabile foi jidovești, care au făcut pur și simplu operă de sedițiune, este imensă. Opinia publică participă la această indignare.

La Palat și la Academia Comercială

Dela Universitate, manifestanții s'au dus în piața palatului și au manifestat înaintea Academiei comerciale care ținea ședință, pentru a lua decizii definitive. Votul Academiei a produs o vie manifestație de simpatie la care studenții acestei școli superioare au răspuns la rândul lor în acelaș chip. *S'au ars ziarele jidovite și s'au cântat imnuri patriotice. Un public imens s'a asociat la această manifestație a studențimei.*

Intrunirea senatului Universitar

In acelaș timp — orele 7-8 — s'a ținut la Universitate ședința Senatului universitar, pentru a cerceta cererea președinților organizațiilor studențești, de a se suspenda cursurile pe două săptămâni — în scopul de a se evita conflictele inerente și inevitabile în actuala stare de lucruri. — *Cererea prezentată de acum 3 zile, dovedește cât de mult studențimea română a fost animată de un spirit împăciuitor.*

Senatul universitar a hotărît următoarele:

COMUNICAT

„Se aduce la cunoștința întregii studențimi universiitare din București, că Senatul universitar în ședința sa de azi, 30 Ianuarie 1923, deliberând asupra mișcărilor studențești și având în vedere memoriile ce i s'au prezintat a decis în unanimitate să se suspende cursurile și lucrările practice cum și examenele până în seara zilei de 8 Februarie 1923 spre a da studenților timp de reculegere și de reculegere și de reintrare în ordine."

Pro-Rector,

Dr. C. CHIRICESCU.

30 Ianuarie.

Delegația studenților la D-l Ministru Anghelessu

D-nii M. Constantinescu, N. N. Crețu și Del Nevo, președinți de soc. studențești au fost reținuți într'o lungă audiență la d-l ministru Anghelescu.

Reprezentanții studenților au declarat categoric d-lui ministru, că în urma provocației studenților evrei, studențimea română din întreaga țară e hotărîtă să lupte cu orice sacrifcii până la satisfacție completă.

Cum lucrează U. E. P.

Printr'o întâmplare fericită pentru cetitorii noștri, ne-a căzut în mână *„Circulara No. 33"* a *„reprezentanței Uniunei evreilor pământeni*, purtând data Decembrie 1922.

In această *circulară*, adresată comitetului local din fiecare punct al țării, după ce se vorbește despre congresul U. E. P. și despre congresul general al evreilor din România Mare, se trece la **Fondul general Acțiune.**

Redăm aci, întocmai, acest pasagiu:

„Fondul general. Acțiune". In circulara No. 31 am atras binevoitoarea Dv. atențiune asupra datoriei imperioase de a alimenta fondul general de acțiune, **prin subvenții cât mai mari. Numai cu sume mari de bani, vom putea face, pe o scară întinsă, contra-propaganda** prin editarea de broșuri în zeci de mii de exemplare care necesită sute de mii de lei.

Credem că localitatea Dv. nu va precupeți azi donațiunile necesare.

Cele mai multe secțiuni au și început activitatee în această direcțiune. *Vă reamintim, după cum v'am înștiințat prin circulara No. 32, că localitatea Dv.* **a fost impusă** *la suma de lei...*

Sperăm că veți reuși să adunați mai mult de cât cerem.

In consecință, vă rugăm să binevoiți a forma de urgență comisiuni de 3 sau 4 persoane spre a face colecte pentru F. G. A.

Numele exact, adresa donatorilor cu strada și numărul, precum și sumele vărsate ni se vor comunica ne întârziat, pentru a putea face la timp chitanțele și scrisorile de mulțumire.

V.-Președinte

Dr. W. Filderman

Secretar general

Adolf Magder

Rugăm pe cetitor să rețină, că **„numai cu sume mari de bani vor putea face contra-propaganda"** și că fiecare localitate **este** impusă la o anumită sumă peste care se poate trece, sub ea însă nu se admite.

Jidanii au decis fățiș, organizații de **Stat în Stat.**

Nu este o poveste fantezistă! Este realitatea pură. Jidanii, „bunii cetățenii" ai cutărui ministru al României, jidanii cari nesocotesc legile noastre *prin conrupție*, jidanii cari ni batjocoresc *credința*, prin articole ca cel din „Mântuirea", jidanii cari ne insultă oamenii iluștri, *prin gazetele lor*, acești jidani, în schimb, sunt organizați așa fel, încât dând ordine dela centru, ele sunt executate de secțiuni.

Numai cu sume mari de bani lucrează ei peste tot.

Cu toate acestea să știe toți hahamii, că dacă aceste **sume mari de bani** sunt destinate pentru studenți se înșeală.

Specialitatea lor este de a-l imita pe Iuda.

Să știe însă că, cu aur și cu arginți nu ne vor putea cumpăra sufletele, deși au încercat-o și vom dovedi aceasta cu declarațiile studenților ispitiți să se vândă lor. Că sunt bine organizați, proba cea mai evidentă stă în scandalul pe care i'au provocat, Marți 30 Ianuerie la Universitate.

Numai că, nici o faptă fără răsplată.

—— oxo ——

Prăbușirea Valutei

Ziarele jidănești s'au grăbit să trâmbițeze scăderea valutei din cauza mișcăiilor studențești.

Ne mirăm că au nerușinarea, să mai afirme acest lucru, când știe o lume întreagă că jidanii prin specula lor fără seaman, aduc această prăbușire.

Să se știe că toate aceste diversiuni tendențioase și de rea credință, nu se vor speria.

Lupta între noi și ei e deschisă.

Fiindcă simt că le fuge pământul de sub picioare, publică cu titluri de senzație insinuări de felul acesta.

Palavrele evreești pe cari până acum le-am tolerat, nu ne vor opri din drumul ce ne-am croit.

Numărul obișnuit al ziarului apare Sâmbătă 3 Februarie dimineața.

Pentru domnii guvernanți

Ni se spune:

„Este o imposibilitate admiterea lui „Numerus Clausus"! Ce va zice străinătatea?! Gândiți-vă la viitorul țărei! pierde un an!

Deci noi cerem o imposibilitate, nu ne pasă de străinătate și nu ne gândim deloc la viitorul țărei noastre.

Dar domnilor guvernanți, tocmai pentrucă ne interesează viitorul țărei acestia, pentru care mulți, foarte mulți colegi de-ai noștri și-au dat viața pe câmpul de onoare, tocmai deaceia facem abstracție de ce va zice străinătatea, când trebue să cerem ceva drept, ce pare o imposibilitate numai acelora care se gândesc la viitorul țărei pe timp limitat de patru ani, sau și mai puțin, până la noile alegeri.

Suntem amenințați apoi cu pierderea anului. Rușine să creadă cineva că pentru aceasta vom da măcar un pas înapoi: In 1916 „cei mai mulți dintre noi" fără să se gândească câtuși de puțin că vor pierde nu un an, nici patru, ci viața, s'au repezit voluntari acolo unde îi chema conștiința adevărat românească, tocmai pentru apărarea acestei țări. Dacă o parte am scăpat cu viața, este că Dumnezeul nostru al Românilor a vrut ca alături de colegii mai tineri care astăzi sunt amenințați cu pierderea unui an să fim și noi cei care am pierdut deja patru, pentru o cauză tot atât de sfântă.

Avut-a cineva atunci curajul să spue să nu ne ducem pe front că vom pierde anul? Nu, căci cei patru ani nu i-am pierdut, ci i-am câștigat. Și nu patru, ci o veșnicie am câștigat.

Rușine deci astăzi când plecăm din nou la luptă să ni se spue că vom pierde anul.

Cauza e tot atât de sfântă, tot atât de dreaptă și deaceia vom merge ca și atunci, cu tot sufletul până la victoria desăvârșită.

——o x o——

Cine ne dă lecții

Citim în ziarele de eri că cercul medical desaprobă mișcarea noastră „antinațională și nepatriotică".

Știți cine sunt „bunii români" cari sunt animați de mai „frumoase sentimente" ca noi?

Sunt din neamul păcătos al celor ce i-am răbdat până acum, și anume:

Dr. Luwisch, L. Nisim, Kimel, Wexier - Halbwachs, Westfried, Kivici, Weiss, Friedman, Abramovici și Goldman.

Cel puțin să fi avut bunul simț să-și schimbe „firma". în *„Cercul medical jidovesc"*.

De altfel noi îi cunoaștem pe cei ce ne desaprobă și cari în orice caz nu sunt români.

Nu există român din cel mai ascuns colț al țării, a cărui inimă să nu bată la fel cu a noastră.

Chiar dacă toți jidovii din Europa ne vor desaproba, nu ne vom teme.

Noi voim să restabilim o cuviincioasă întocmire națională și desaprobărilor lor, le opunem aprobarea entusiastă pe care toți românii o aduc mișcărei noastre.

Parlamentul și cauza noastră

LA SENAT

Maturul corp a consfințit în ședința de eri ceeace de atâta vreme studențimea de pretutindeni încearcă a dovedi.

S'a spus mereu, se spune încă și faptul e perfect adevărat.

Jidovii cari s'au strecurat în Universități, insinuând, au avut și au încă o atitudine provocătoare, lucru care s'a dovedit cu prisosință cu ocazia incidentelor de eri.

După cum era și firesc aceste incidente, au avut răsunet în inimile senatorilor cari în ședința de eri, rămasă memorabilă, au precizat un adevăr ce se impune.

Un bun român, un om care s'a simțit jignit față de modul infam în care unele ziare au denaturat faptele petrecute înainte de amiază, a avut curajul ca în plină ședință să incrimineze pe cei care au mințit.

Atunci când senatorul Sanielevici a întrebat guvernul dacă are sau nu știință de gravele incidente dela Universitate, un alt senator, d. **Ghiață** a replicat:

— „Evreii au fost acei cari au provocat!

Nu studenții români sunt vinovații!

Măreață a fost clipa în care aceste cuvinte au răsunat în sala de ședințe a Senatului iar numeroși parlamentari aplaudau frenetic pe acel care replicase, afirmând prin aceasta că dreptatea este de partea studențimei creștine.

Continuându-se discuțiile pe această temă, bătrânul profesor Pangratti a dezaprobat de asemenea atitudinea mai mult decât nedemnă a jidovilor universitari.

Primim cu nespusă bucurie vestea că un membru al așa zisului corp matur a primit să părăsească orice prejudecăți și în fața opiniei publice să-și expună cu toată curățenia sufletului părerile ce nutrește.

Așteptăm ca și la Cameră să vedem făcut acelaș gest, mai cu seamă că un trimis al jidovilor din Capitală și-a anunțat o interpelare.

Nu avem motiv să ne îndoim că sentimentele curat românești nu s'au atrofiat în inimile bunilor români.

LA CAMERA

Se anunță interpelarea D-lui Adolf Stern, cu privire la mișcarea studențească.

D-l Simeon Mândrescu, a cerut D-lui Ministru de Instrucțiune, un tablou de numărul studenților înscriși în Facultăți, pentru a cunoaște care e proporția studenților jidani față cu cei români.

Aceasta în vederea interpelării, ce D-sa va susține zilele acestea în Cameră.

——o x o——

NECROLOG

In momentele acestea de luptă aprigă pentru cauza noastră atât de sfântă, când toate inimile studențești bat în acelaș ritm, o veste rea ne înregistrează.

S'a stins din viață în satul său, Goicea mică, din Jud. Dolj, Studentul C. Buzatu.

Lipsurile mari pe cari le suferise aci în orașul îmbogățiților de războiu, l'au răpus.

Fie-ți țărâna ușoară, scumpe coleg! Amintirea ta va rămâne neștearsă în inimile noastre.

Boicotați pe jidani

Multe încercări a suferit neamul nostru, dar nici una nu e atât de grea ca cea din urmă: invazia jidovească.

S'au întins în toată țara, au pătruns în toate ramurile de activitate și pretutindeni și-au răspândit otrava lor.

Mai mult ca în orice altă țară jidovii stăpânesc la noi comerțul și în nici o altă țară specula nu-i atât de deșanțată; presa noastră e stăpânită de jidovi cum nu e în nici o altă țară și nicăeri calomnia și santagiul nu e mai în floare.

Azi jidanii tind să prefacă Universitățile noastre și întregul învățământ în noi focare ale puterii jidovești.

Inainte mergătoare a conștiinței naționale, studențimea română ca cea d'intâiu a reacționat cu putere. Ea cere măsuri cari să salveze cultura română și nu va înceta lupta decât atunci când ea va avea sfârșit.

Dar români! dați-vă bine seama, comerțul și presa jidovească sunt stâlpii cei mai puternici ai jidovilor. Aceș i stâlpi trebuesc dărâmați *și numai atunci neamul nostru va fi trecut greaua încercare la care e supus.*

Ca fiecare ban dat negustorului jidan: cu fiecare bob de grâu dat lui să-l vândă peste hotare; cu fiecare gazetă jidovească citită aduceți o slăbire neamului românesc și o întărire dușmanilor noștri.

Români! Folosiți arma cea mai puternică ce aveți împotriva lor. Boicotați negustorii jidani și gazetele jidănești.

Comunicat

„Societatea Academică Română" din Berlin luând cunoștință de un comunicat al unei pretinse „Asociații" a tuturor studenților Români din Germania, comunciat ce a apărut în ziarul „Adevărul" ține să aducă la cunoștința opiniei publice românești și a studențimii următoarele:

1) Această „Asociație" desființată prin decizia Rectoratului Școalei Politehnice din Berlin, nu este îndreptățită câtuși de puțin să vorbească în numele studenților români din Berlin și cu atât mai puțin în numele studențimei românești din întreaga Germanie.

2) Societatea Academică Română, singura recunoscută de autoritățile românești și germane nu are cunoștință de acest comunicat, îl desaprobă urmând ca vederile cuprinse în el să se resfrângă numai asupra grupului caracterizat prin iscăliturile ce îl însoțesc.

3) Lipsindu-ne amănuntele mișcărei studențești din țară, nu suntem în măsură să luăm oa titudine definitivă. Ținem însă să afirmăm că ori de câte ori mișcarea studenților din țară va tinde spre afirmarea vitalității intelectuale a poporului nostru și cât timp aceasta nu va deroga dela condițiunile de civilizație și progres, Societatea Academică Română va fi alături sufletește de studențimea română.

Comitetul.

Berlin, 9/1 1923.

Domnule Președinte,

Față cu comunicatul apărut în ziarul „Adevărul", dat de o pretinsă Asociație a studenților români din Berlin, contra mișcărilor studențești din țară, Societatea Academică Română se simte obligată a da aci alăturata moțiune de protestare pe care vă roagă să binevoiți a-i da o cât mai largă publicitate în presa nevândută intereselor străine.

Odată cu aceasta ținem a ne arăta dorința ce avem de a strânge legăturile între centrul d-voastră și societatea noastră, pentru cunoașterea mai bine a faptelor și mișcărilor ce întreprindeți, lucru ce societatea noastră l'a mai încercat prin protestul contra unui evreu trădător, Vasco, care a fost numit viceconsul aci la Berlin, protest ce s'a publicat în presa din țară și care vi s'a trimis spre susținere și domniei-voastre.

In speranța păstrării celor mai bune sentimente, vă rugăm a primi cele mai distinse salutări colegiale.

Președinte **Nicu I. Anușca**

Secretar *N. Vâlceanu*

Mâine Joi la orele 4 p. m. va avea loc adunarea exatraordinară a studenților dela Litere și Filozofie, la cantina studenților din Medicină în dosul Ministerului de Lucrări Publice.

In hoc signo

Asaltul de eri al Jidanilor a lăsat pe sălile Universității, răniți, pe următorii din colegii noștri: Georgescu Ion (matemateci), Rădulescu M. (medicină), Vioreanu Gh. (drept), Lungulescu (drept) și alți câțiva al căror nume ne scapă.

In deosebi colegul Lungulescu pe care l-am văzut la poliție unde venise să-și dea declarația; are fața brăzdată de răni. Dar ceeace-i mai curios — și poate mai caracteristic decât toate — e faptul că, fără a fi campionul vreunei cauze religioase, s'a ales cu fruntea zdrobită în formă de cruce.

Antisemitismul nostru — am mai spus-o — nu este antimozaism. Lupta împotriva Jidanilor o ducem nu pentrucă suntem ortodoxi ci pentrucă suntem Români.

Dacă, totuși, Jidanii țin să lupte pe două fronturi, nu noi vom fi acei cari să uităm simbolul în mâinele căruia strămoșii noștri porneau la luptă.

Și chiar dacă n'ar mai fi nimic altceva, e destul pentru nepoții acestor cucernici strămoși o cruce crestată de jidani în fruntea unuia de-ai noștri.

Ion Vornicu

——o x o——

Ce zic profesori noștri?

Alarma a sunat.

Atacul premeditat al jidovilor chiar în lăcașul nostru de cultură a făcut ca un strigăt de durere să iasă din piepturile tuturor românilor.

Studențimea română jignită în sentimentele ei cele mai curate, a reacționat imediat în modul cel mai drastic contra acestor „perciunați" cu total streini de sufletul și interesele noastre pur naționale.

Să se știe însă că „polița nu le-am plătit-o în întregime".

Și acum întreb pe profesorii noștri:

Nu se simt și dânșii oare jigniți în cele mai curate și naționale sentimente ale Domniilor lor?

Nu cred că e cea mai mare lovitură adusă intereselor acestui neam românesc, ca universitatea care trebue să fie numai a noastră să fie atacată de acești jidani plini de păcate și lipsiți de scrupule?

Nu cred, Domniile lor, că a sosit momentul suprem când trebue să-și spună cuvântul?

Tipografia „Răsăritul" Strada 31-lui Apostoli No. ...